

Délibábból — valóság

ISMÉT ISTENHÁZA AZ ÖRKÉNYI TEMPLOM

Zúgnak a harangok. Az ablakon benéz a tavasz s a zsenge hársfalomb. Az ablakon, melynek rájárat a hajdani Pálóczi Hórváth-uradalom ácsai faragták. A szószerk is abból az időből való, hatvanhat éve áll az Úr dicsőségére. Az más kérdés, hogy e 66 évből sokáig csak állt, árválkodott, nem lépett fel rá senki, hogy az Igét hirdesse.

adott át a fiának eme szavakkal:

— Ez a szent könyv emlékeztessen erre a napra és arra, hogy a délibábból is lehet valóság, ha nagyon akarjuk. Nem is olyan régen még csak álomnak, délibábnak tűnt, hogy e falak közt újra szolgálhatjuk az Urat — mondta az apa a fiának, a pap a papnak.

Egy volt évfolyamtárs néhány kavicsot nyújtott át ajándékként. — E köveket a Genezáret-tó partján gyűjtöttem, ott, ahol Jézus is járt. Jelképnek szánom: soha ne térj le a krisztusi útról — hangzott az inté.

Szónoki fordulatoktól mentes és mégis figyelmeztető méltó volt Kovács István polgármester köszöntő beszéde.

Boldog kezdet

A háborútól kapott sebeket az örkényi református templom évtizedekig nem tudta kiheverni. Nem engedték, hogy kiheverje. A kor korifeusai mindent megtekinttek, hogy a rekonstrukció ne tudjon elkezdődni.

Az 1926-ban elkészült templomot a nagy hírű Ravasz László püspök avatta fel, az akkor elhangzott textust ma is őrzi egy tábla az előcsarnokban: Ez a templom egy kővé vált hitvallás. Boldog és nagy kezdet. Aldott alkalom, szent lépcső, láthatatlan pítvar ama lelki ház számára, melynek itt meg kell épülnie. Épüljetekek fel lelki házá (Péter, 2,5).

Vasárnap újra avatták a megújított, felújított örkényi templomot. És beiktatták a templom új papját. Az esemény újszintén ünnepek számát.

— Immár van templom, van gyülekezet, és van lelképásztor — mondta nyitóbeszédében dr. Nagy Tibor egyházkerületi főjegyző. — Ezt jöttünk megünnepelni. Az ünnepség tárgya mégsem a templom, a kő, amiből a falak épültek, hanem az, akiért a templom van: a Teremtő. Az Ő dicsőségére szóljon a zsoltár, Neki köszönjük, hogy ma itt újra összegyűlhettünk.

Villányi Péter, a délpesti egyházmegye esperese visszaemlékezett a háború utáni siralmas-lehangoló képre, a romba dőlő örkényi templomra. És azokra az idők, amikor a vasárnapok és hétköznapok egybeemosódtak, az Úr napján kevesen tértek be Igét hallgatni, imádkozni a templomot helyettesítő gyülekezeti terebbe.

Fekete László lelkész beiktatásának egyik legmegkapóbb pillanata az atyai áldás volt. Fekete János nagytiszteletű úr, Monor lelképásztora egy Bibliát

Jó így együtt

— Ez az avatás mérföldkő nemcsak az egyházközösség, hanem az önkormányzat történetében is. Mert ez az első istenháza-felújítás a dabasi körzetben a rendszerváltás után. S ebben nem kis szerepe volt az önkormányzatnak is, anyagiilag és erkölcsileg egyaránt segítettünk. Talán még emlékeznek, 1990-ben, hivatalba lépésünk idején megígérttem, mindent megteszünk, hogy e templom kapuja minél előbb újra megnyíljon. Sikerült. Jó most így együtt lenni és együtt örülni. Ajándékot nem hoztunk. Ajándék helyett fogadják el baráti

jobbunkat, melyben a mindenkorai segítőkészség is benne van — mondta, és nyújtotta a kezét Kovács István az örkényi önkormányzat nevében.

A bejárat előtti lócák egyikén idős asszony ült, ő már nem jutott be a templomba, de a hangszórók segítségével részese volt a bent zajló eseményeknek.

Az első avatás emlékei

Özvegy Gattyán Antalné, Ilonka néni 1926-ban egyik tagja volt annak a lánykóroszörűnek, mely Ravasz László püspököt köszöntötte virággal a templomavatás napján.

— Én már ebben a templomban konfirmáltam, és itt esketett össze bennünket az urammal Mészáros István tiszteletes úr, az örkényi templom első lelkésze.

Nyolc gyereket is itt keresztelték Ilonka néninek, s hála az Úrnak, a nyolc gyerek mind él.

— Nekem 18 unokám, 14 dédunokám és 6 ükunokám van. Mindegyiket megkeresztelték. Mert úgy neveltem a gyerekeimet. Istenféltésben. Mi akkor sem sompolyogtunk el a templom mellett, amikor bent csak a romlás volt, csak a fecskék cikáztak a falak közt.

A fecskék ma is cikáznak kint, a templomkert fái közt. Bent a templomban a háláadás zsoltára szárnnyal: Tebenned bíztunk elejtől fogva.

Matula Gy. Oszkár

Apa és fiú szolgálata. A cím felett: a megújult templom

Jöjjetek én bozzám mindnyujjan, akik megfáradtatok.
(Máté 11, 28.)

KEVÉSSÉ ISMERT

A Szentírásból

„Vajon a természet maga is nem arra tanít-e titeket, hogy szegyen, ha a férj megnöveszti a haját, az asszonynak ellenben ékessége, ha megnöveszti a haját, mert neki fátyolként adatott a haj.” (1 Kor 11, 14–15)

„Mint dísznő orrában az aranykarika, / olyan a szép asszony, ha nincs jó izlése.” (Péld. 11, 22)

„Sokat tönkretett már az asszonyi szépség, / mert mint a láng, felgyújtja a vágyat.” (Sirák, 9, 8)

„Ne üldögélj együtt férjes asszonnyal, / ne ülj megszárdulttal vele egy asztalhoz, / mert hátha lángot vet a szíved, / s belepusztulsz a szenvedélyedbe.” (Sirák 9, 9)

Húsvét utáni második vasárnap

„Az Úr az!”

A húsvéti tanúságtételek vissza-visszatérő motívuma, hogy az, aki a Föltámadással találkozik, nem ismeri föl, másnak véli Őt, sejtí, hogy Ő az, de nem biztos benne, nem meri megkérdezni. Magdala Mária kertésznek véli: Jn 20, 15; Az emmauszi tanítványok: Lk 24, 13–35; A mai történetben: 12. vers)

Mi ez a rejtélyes, ismétlődő fordulat? Mi lehet az oka? Az ok kettős, egymást kiegészítő.

Az első a tanítványok lelkületében keresendő. Anyira lesújtotta, megáztatta, sokkolta őket a nagypéntek drámája, annyira összetörte szívüket a kereszthalál borzalma, hogy ezeket visszavonhatatlannak vélték. Noha Jézus nemcsak szenvedéséről beszélt több ízben, hanem megígértette a halálból való visszatérését is, ezt most felelték. Jézus ügyét bukásnak és végleg lezárt-

nak gondolták. Ebbe a dermesztő csendbe lép be az, Aki legyőzte a halált. Nem hiszek a szememnek — szoktuk mondani, amikor a tények teljesen ellentmondanak elképzeléseinknek. Ezért nem ismerik meg, sőt kísértetnek gondolják.

Am éppen ebből következik a másik ok: mivel ily nagy szakadék tátong a csalódott tanítványok lelke és az örömteli valóság között, Jézus fokozatosan vezet hitre övéit. Hosszabb-rövidebb ideig tart ez a felismerés. Ezalatt egy-két ízben kifejti az Írásokat, Magdala Mária-nál elegendő nevének meghitt kimondása, Péternél a hármas szeretet-megújítás. Bizonyos szempontból még Tamás „belső útja” is ide-sorolható.

Minden történetnek van egy közös záradéka: a föltámadt Úrral való találkozás egyben küldetés is. Mária-riát elbocsátja „testvéreikhez” a jó hírrel, az emmauszi tanítványok dacolva az éjszakával, visszasietnek Jeruzsálembe. A mai történetben ekkor kapja Kéfa (Simon Péter) a testvérel szolgálataira indító pásztori küldetést.

Molnár Béla
lelkész

Visszahozták a jezsuita atyák

Újra itthon a Szív

Divat lett nálunk is a lélekápolás. Nem csoda, mert eddig államilag még a lélek is tiltva volt, nemhogy a gondozása. A divat a jóléti Európán keresztül, oda-átról „gyűrűzött be”. A tengerentúlról. Ahol a tehetősebbek úgy szalagáltak nevesebbnél nevesebb pszichoanalitikusokhoz, mint pesti szépasszonyok egy-egy jobb kezű manikűrűshöz.

Azután villogtatták a tudatalattival ilyen-olyan alakúra reszelt, empátiával fényesített lelkeiket. Legalább egy hétig, amíg észre nem vették az újabb be- és kinövesztést, a lakk kopását stb. De mit is tehetne más a hit világától, a kereszténység megismerésétől elzárkózott vagy mesterségesen elzáró lélek, aki ráadásul a hirtelen kinyúló lehetőségek hatására hihetetlenül kényes szabados-szabadságára. Mondjuk befizet mindenfajta tréningre, csoportosra és egyénire, esetleg jógiával jógázik, vagy relaxációs-és agykontroll-tanfolyamra jár több ezerért. És mindezekben — bevallja vagy nem — még hisz is.

Merthogy mindez nagyon tudományosnak látszik. Az a kis misztika, ami pedig ráarakódik, az kell a szervezetnek.

Több és más kell az embernek. (Természetesen a súlyos lelki-szellemi károsultaknak valóban szükségük van gyógykezelésre is.) Az a szabadság, amely akkor tárul fel előtte, ha szabad elhatározásából Jézus szeretetére hagyatkozik. Nem úgy, mint a hűségeseb: fülét, farkát eleresztve, gazdájának fel-és eladva magát, hanem úgy, ahogy a tanítvány bízik szeretett mesterében. Az olyan mesterben, aki a rábízottakért imádkozza így szövegezte az Atyához: „Értük szentelem magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban.” (Ján 17, 19).

Az igazi lelkiség, a lélek valódi ápolása nem más, mint megtanulni járni azon az úton amely az Atya szeretetébe vezet el Jézus által. Igen, ezt is tanulni kell és lehet. Egy életen át. Előbb járni rajta tipegősen, gyermek módjára, majd vitatkozva, peckesebben, mint a kamasz, hogy végül felnőtt léptekkel, céltudatosan haladjunk. Örvedetes, hogy már ehhez is van „tan- könyv, segédlet”. A Kana-dából hazatért jezsuita atyák visszahozták magukkal az 1945 után kimenekített híres Szívűjságot, A SZÍV-et, amely majd két esztendője már idehaza havonta megjelenő folyóirat-tá izmosodott. Felnőtt keresztények tartalmas, közérthető útikalauza, lelkiség-tájékoztatója lett. Külön szól a kezdőkhöz is: rendszeres gyermekrovara, a Szentjánosbogár, hinni is, viselkedni is tanít. Még örvedetesebb, hogy a SZÍV már minden Pest megyei plébánián kapható. És nemcsak kapható, hanem el is kéli! Úgy látszik, hasznosabb és olcsóbb, mint bármely lélekmasszázs-tanfolyam. (A SZÍV szerkesztőségének címe: 1398 Budapest 62., Pf. 586.)

VILÁGSZÖVETSÉG

Ökumenikusan

Rómából Isztambulba vezető útján a horvátországi és immár boszniai menekülteket is befogadó Baranya megyei Nagyharsányba látogatott a Lutheránus (Evangelikus) Világszövetség elnöke, dr. Gottfried Brakemeier braziliai evangélikus püspök. Elmondta: a nagyharsányi menekült-állomás — amely a magyar protestáns, ortodox és kiségyházak, valamint magán-személyek karitatív egyesületének, a Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálatnak a kezdeményezésére tavaly augusztusban jött létre — példa arra, hogyan szolgálhatják közös céljukat a különböző egyházak és felekezetek anélkül, hogy feladnák saját önállóságukat. Az Ökumenikus Szeretetszolgálat nemcsak fizikai védelmet, hanem lelki segítséget is nyújt a háború elől elmenekült embereknek, s ezt a törekvést a világszövetség és más, ökumenikus szervezetek is támogatják.

A Nagyharsányban és a később létrehozott szigetvári menekültállomáson nyolc hónap alatt több mint száz tonna élelmiszert, harmincezer adag ébédet és húsz-ezernél több egészségügyi csomagot osztottak ki. A szolgálat munkatársai természetesen tekintettel vannak a menekültek vallására, s a muzulmánok számára külön, a rituális előírásoknak megfelelő élelmiszercsomagokat állítanak össze.

A világ százhat evangélikus egyházát képviselő Lutheránus Világszövetség a háború dúlta térségekbe irányuló segélyszállítmányainak nyolcvanöt százalékat Magyarországon szerzi be, s azok eljuttatását a Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat, az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és a zágrábi kormány segíti. A jó előkészítés eredményeként a Slavonski Brod-ba menekült boszniai tizezrekhez már érkezésük napjaiban, húsvétkor eljuttatták az első segélyszállítmányt; Boszniába, illetve az onnan menekülteknek további segélyeket küldenek a közeljövőben.

H. L.